

впровадження у навчальний процес новітніх педагогічних та наукових технологій, що відповідають сучасним світовим стандартам.

Наявність на кафедрах навчальних типових програм і навчально-методичної документації забезпечує чітку організацію викладання кожного предмета і сприяє успішному засвоєнню матеріалу студентами. Для виконання цих завдань в рамках ринкової економіки вища медична школа всебічно удосконалює процес навчання, розвиває виховну роботу, прищеплює вітчизняним та іноземним студентам стимул до прагнення постійного поповнювання своїх знань та умінь, творчо орієнтуватися в сучасних досягненнях медичної науки.

У період здійснення перебудови системи вищої медичної освіти в Україні, все гостріше проявляється потреба у висококваліфікованих медичних кадрах. У зв'язку з чим, на методичному рівні проводиться формування сучасних навчальних програм, навчально-методичної літератури, яка сприятиме процесу педагогічної взаємодії, пошуку прогресивних форм організації навчання та самостійної роботи студентів.

В даний час в навчальному процесі вищої медичної школи переважає наявність дослідницької діяльності студентів. і творчого процесу у вирішенні ними навчальних завдань. У зв'язку з чим, основними актуальними питаннями сучасної вищої медичної освіти в Україні на наш погляд, є:

1. Методологічні аспекти викладання, створення нових методик навчання, подальше вдосконалення навчально-методичних комплексів навчальних дисциплін, які сприяли б в повній мірі реалізації вимог державного освітнього стандарту.

2. Розробка нових методик підготовки та проведення основних видів занять на клінічних і теоретичних кафедрах.

3. Застосування у викладанні наочних посібників та сучасних технічних засобів навчання, здійснення контролю успішності та якості підготовки студентів.

4. Пошук нових можливостей проведення організаційно-методичної роботи кафедр, які розкривають роль підвищення ефективності та дієвості занять зі студентами, робота з молодими викладачами.

Висновки. Аналіз основних актуальних питань сучасної вищої медичної освіти в Україні забезпечує не тільки високий рівень професійної підготовки майбутніх лікарів, а також сприяє оволодінню практичними навичками, формуванню позитивної мотивації по відношенню до майбутньої професійної діяльності студентів, що сприятиме підвищенню якості медичної допомоги людям.

РОЛЬ СОЦІАЛЬНО - ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА ПРИ ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ МЕДИЧНОГО ПРОФІЛЮ

Кузьміна О. О.

Науковий керівник: Науменко Н. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Харківський національний медичний університет, Харків, Україна

E-mail: irina.u.kuzmina@gmail.com

Актуальність. Формування майбутнього лікаря відбувається поступово і ґрунтується на традиційних і соціальних методах навчання і виховання. За допомогою соціально - педагогічної діяльності викладач може надавати цілеспрямований вплив на свідомість, поведінку, почуття майбутніх лікарів, що необхідно буде кожному з них у майбутній лікарській діяльності.

Мета роботи. Визначення ролі соціально - педагогічної діяльності викладача при підготовці студентів у вищих навчальних закладах медичного профілю.

Матеріали та методи – теоретичні: аналіз літератури для визначення актуальності стану проблеми соціально - педагогічної діяльності викладача; практичні: опитування, бесіди, методика викладання та формування практичних навичок у закладах вищої медичної освіти.

Отримані результати. Для формування майбутнього лікаря використовуються певні прийоми, які спільно з методами навчання накопичуються практикою, збагачуються теорією і рекомендуються до їх використання всіма фахівцями - медиками. Застосування того чи іншого прийому залежить не тільки від того, наскільки добре педагог володіє методикою навчання, а також від його професійної підготовки і досвіду.

Засоби навчання використовуються педагогом для досягнення поставленої мети. Вони включають інтелектуальні, емоційні, матеріальні, і інші умови, які не є способами діяльності, а використовуються для кращого засвоєння матеріалу студентами.

Симуляційні освіта є однією з основних методик практичної підготовки майбутніх медичних фахівців. Відпрацювання навичок на симуляторах і в операційній має доведену ефективність. Саме завдяки таким технологіям підготовка фахівців є максимально наближеною до їх реальної діяльності. Даний підхід має велике соціальне значення, так як мета даного методу навчання передбачає підвищення якості підготовки фахівців шляхом використання стимулюючих методів навчання як засобу засвоєння практичних навичок з теоретичних і клінічних дисциплін.

Методика організації практичних занять спрямована на активне залучення студента в процес моделювання клінічної ситуації, підбору відповідного методу терапії, надання медичної допомоги, а також формування відповідального ставлення студента до хворого, як майбутнього фахівця. При цьому, хворі не піддаються будь-яким маніпуляціям для тренування учнів, в чому і полягає велика соціальна роль пропонованого засобу навчання

Поліпшенню методів викладання сприятиме внесення деяких корективів до системи підготовки майбутніх фахівців, шляхом використання в навчальному процесі стимулюючих методів навчання, створення програм та наочних матеріалів для дистанційного проведення занять, комп'ютеризація та інформатизація навчального процесу, поліпшення матеріально-технічного забезпечення.

Перед закладами вищої освіти медичного профілю стоять завдання долучити студентів до норм життя, прийнятих в суспільстві, моралі, етики, деонтології, які формують майбутнього лікаря, його життєву позицію, ставлення до людей. Переконавання – це тверда впевненість людини в істинності і справедливості набутих знань, вони є внутрішнім спонукуванням особистості до моральних дій і вчинків, що так необхідно в роботі лікаря. У процесі переконання педагог повинен впливати на свідомість, почуття і волю студентів.

Вміння педагога правильно пояснити свої думки, глибоко за змістом, яскраво і цікаво за формою, здатність переконувати студентів у правоті їх поглядів - невід'ємна частина соціально-професійної діяльності педагога, так як він впливає на свідомість, волю і почуття людини.

Психологічні особливості сприйняття діяльності майбутнього лікаря повинні бути такі, щоб викликати у людини надію, стимул до життя, почуття впевненості в правильності та результативності терапії та інші позитивні емоції. Викладач повинен здійснювати контроль за засвоєнням теоретичного і практичного матеріалу дисципліни і правильністю виконання його вимог. Між умінням і звичкою існує певна дистанція. Спочатку ми формуємо у студентів навички вміння, потім протягом певного часу систематично їх закріплюємо. Це формує клінічний досвід, яким повинен володіти практичний лікар. В даний

час під соціальними педагогічними технологіями розуміються методи планування, застосування та оцінювання всіх етапів навчання і виховання студентів медичних ЗВО для досягнення ефективності результатів засвоєння необхідного обсягу знань. Соціально-педагогічні технології припускають відбір, системний аналіз, контроль всіх керованих компонентів педагогічного процесу в їх взаємозв'язку з метою досягнення позитивних результатів.

Застосування сучасних технологій в роботі викладача при підготовці студентів у вищих навчальних закладах медичного профілю дозволяє реалізовувати структурні компоненти його соціально-педагогічної діяльності. Рівень підготовленості та розвитку студентів, як правило, різний, тому, одним із завдань педагога є вибір саме тієї методики викладання предмета, яка забезпечить найбільш успішне засвоєння матеріалу.

Висновки. Впровадження сучасних технологій в діяльність викладача при підготовці студентів у закладах вищої освіти медичного профілю, дозволяє науково будувати соціально-педагогічну діяльність, сприяє ефективності у вирішенні завдань, що стоять перед педагогом. Педагогічні технології дозволяють вирішувати весь широкий спектр завдань соціальної педагогіки - профілактики, діагностики, адаптації та соціальної реабілітації студентів медичних ЗВО, що значно підвищить їх професійну майстерність та якість надання медичної допомоги людям.

ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХОВИХ МОЛОДШИХ БАКАЛАВРІВ

Лебединець Т. М., Гуляєва І. В., Мироненко Л. В.

Медичний фаховий коледж Харківського національного медичного університету,
Харків, Україна
dvnzkhmu@ukr.net

Актуальність. У сучасному вимогливому та швидкозмінному соціально-економічному середовищі рівень освіти значною мірою залежить від результативності запровадження технологій навчання, що ґрунтуються на нових методологічних засадах, сучасних дидактичних принципах та психолого-педагогічних теоріях, які розвивають діяльнісний підхід до навчання.

Застосування сучасних інформаційних технологій в освітньому процесі закладів вищої освіти потребує змін у методиці викладання всіх дисциплін. Це пов'язано з тим, що викладач перестає бути для студента єдиним джерелом отримання знань. Нині багато інформації можна знайти в мережі Інтернет. Орієнтація на формування репродуктивних навичок, таких як запам'ятовування та відтворення, за традиційного навчання замінюється на розвиток умінь співставлення, синтезу, аналізу, оцінювання виявлення зв'язків, планування, групової взаємодії з використанням інформаційно-комунікаційних технологій. У таких умовах зміни мають торкнутися методики проведення аудиторних занять та організації самостійної роботи.

Мета роботи. Одним із напрямків реформування системи сучасної вищої освіти є орієнтація на розвиток критичного мислення особистості, що передбачає наявність навичок рефлексії щодо власної розумової діяльності. Вміння працювати з поняттями, судженнями, питаннями, розвиток здібностей до аналітичної, прогностичної діяльності, проблемного бачення, пошуку альтернативних, інноваційних форм, засобів і методів, що сприяють раціональному вирішенню завдань і проблем, а також оцінка аналогічних можливостей